

tionen kunne tages størst muligt hensyn til en fælles planlægning.

Kvalitetsregler for fisk som fødevarer er nu en del af fødevarereloven, og disse regler ændres ikke ved gennemførelse af fiskeriloven.

Forslaget opretholder systemet i de gældende love, med både specifikke lovregler og bemyndigelser. Forslaget indeholder således parallelt med specifikke lovregler om f.eks. betingelser for adgangen til at drive fiskeri og rettigheder for fiskeriet i forhold til anden aktivitet m.v., bemyndigelser til ministeren vedrørende f.eks. administration og regelfastsættelse for fiskeriets udøvelse.

Bemyndigelserne vedrører samme områder og har samme omfang som i de gældende love.

Lovreglerne er gennemgået med henblik på, at regelsættet bliver tidssvarende, og at unødige regler udgår.

De gældende love er som nævnt indført i takt med konkrete behov, uden at der senere har været foretaget en samlet vurdering af hvilke hensyn, der binder fiskerilovgivningens sammen. Dette sker nu gennem de fælles formåls- og gyldighedsbestemmelser.

Baggrunden for forslaget om en samling af de gældende fiskerilove er således et ønske om at skabe et bedre overblik over den gældende fiskerilovgivning, således at regelsættet bliver nemmere og mere overskueligt for både borgere og myndigheder.

2. Forslagets indhold

Forslaget tydeliggør og systematiserer reglerne for fiskeri. Målsætningen er at skabe en tidssvarende lov, der muliggør en fiskeradministration, som varetager bevaringshensynet samtidig med, at det er muligt at gennemføre en både ansvarlig og tilstrækkelig fleksibel administration i det omfang bl.a. hensynet til et rentabelt erhvervsfiskeri, kræver dette.

Forslaget viderefører ud over regler for fiskeriets udøvelse de regler om fiskeriets rettigheder i forhold til andre aktiviteter og mellem fiskere f.eks. om erstatning i forskellige situationer, der grundlæggende er reguleret af salt- og ferskvandsfiskerilovene.

I forslaget videreføres regler om ældre fiskerirettigheder, der er under udfasning f.eks. som følge af den omfattende afløsning af ålegårdsrettigheder i 1950'erne, hvor alle private fiskerirettigheder i saltvand blev ophævet på vilkår af, at de ville kunne fortsætte i bestemte perioder. Det samme gælder visse regler, der er under udfasning i ferskvand. Reglerne har ikke stor betydning for fiskeriets udøvelse som helhed, men da der er tale om etablerede rettigheder for enkeltpersoner, indgår de i regelgrundlaget.

Hovedindholdet i forslaget er:

- Kapitel 1: Lovens formål, gyldighedsområde og definitioner.
- Kapitel 2: Rådgivende udvalg.
- Kapitel 3: Administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler på fiskeriets område.
- Kapitel 4: Regler for retten til at udøve de forskellige former for fiskeri.
- Kapitel 5-6: Generelle regler for beskyttelse af fiskebestande m.v. og udøvelse af fiskeri.
- Kapitel 7-8: Regler specielt om regulering af erhvervsmæssigt fiskeri og flådekapacitet i saltvand.
- Kapitel 9: Regler specielt om regulering af rekreativt fiskeri.
- Kapitel 10: Særlige regler for ferskvand.
- Kapitel 11-13: Fiskeleje m.v. og tilladelse til havbrug.
- Kapitel 14-15: Beskyttelse af fiskeriet i forhold både til anden fiskeriaktivitet og andre dispositioner.
- Kapitel 16: Førstegangsomsætning af fisk.
- Kapitel 17: Produktionsafgifter/fonde.
- Kapitel 18-24: Administration, gebyrer, kontrol, straf m.v. og ikrafttræden.

De forholdsvis få indholdsmæssige ændringer i loven gennemføres både med henblik på forenkling/modernisering og som en konsekvens af, at fiskerilovgivningen med forslaget samles i ét regelsæt.

Som de vigtigste konsekvenser og ændringer kan nævnes:

- En forenklet rådgivningsstruktur med færre udvalg bl.a. som følge af, at foranstaltninger vedrørende henholdsvis salt- og ferskvand fremover ikke skal behandles hver for sig.
- Administrationen af loven vil som hidtil foregå i tæt kontakt med brugernes organisationer og efter rådgivning fra de i loven nævnte udvalg, herunder lokaludvalg. De overordnede administrationshensyn fremgår af lovens formålsbestemmelse, som tilsigter en bæredygtig udvikling både i bevaringsmæssig henseende og i forhold til sikringen af grundlaget for erhvervsmæssigt og rekreativt fiskeri. Dertil kommer de administrationshensyn, som fremgår af de enkelte lovbestemmelser. De rammer som EU-regelsættet fastlægger for det erhvervsmæssige fiskeri, overlader som nævnt en række kompetencer til medlemsstaterne. Af § 34 fremgår, hvilke hensyn, der konkret lægges vægt på i forbindelse med fastsættelse af nationale regler for det erhvervsmæssige fiskeri. Ved fastlæggelsen af